

சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளையின் பதிப்புகளும் பன்முகநோக்கும்
மு. மோகனலட்சுமி அ. *

அ அரிய கையெழுத்துச் சுவடித்துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்- 613010, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

The Edited books in Multidimensional approaches of C.W. Thamoatham Pillai

M. Mohanalakshmi a, *

^a Department of Rare Paper Manuscripts, Tamil university, Thanjavur- 613010, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author:
mohana1990tamil@gmail.com

Received: 25-03-2021
Revised: 10-01-2022
Accepted: 14-01-2022
Published: 28-02-2022

ABSTRACT

C.W. Thamoatham Pillai has got an important place among the Tamil Scholars of Jaffna. He became the forerunner in the field of editing and printing earlier literatures. He has been the first to edit and publish Tholkappiyam, the earliest Tamil grammar of Tamil language and kalitthokai, a representative of sangam literatures. Thus, he has been considered as the model for the followers. Not only he has been considered significantly as an editor, but as a scholar of multidimensional contributor also. His contributions as an editor, a creative writer, the first editor of a daily, a person with social and religious attitudes are discussed in the paper with illustrations. His contributions to Tamil grammar and literature have been reviewed from the point of view of the above six dimensions.

Keywords: Editing and Printing, Multi-dimensional approach, Contributions to newspaper, Services, Religious and Social outlook

முன்னுரை

ஆறுமுகநாவலர், சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை, உ.வே. சாமிநாத ஐயர் மூவரையும் 'பதிப்பு மும்மூர்த்திகள்' எனலாம். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியை நாவலரும் பிற்பகுதியைச் சி.வை. தாவும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியை உ.வே. சாவும் தங்கள் பதிப்புத் திறத்தால் ஆட்சிசெய்தார்கள். அதிலும் குறிப்பாக, சங்க இலக்கிய இலக்கணங்களை முன்னோடியாகத் தன்னந்தனியே பதிப்பித்து வெளிக்கொணர்ந்தது தமிழ்த்தாயின் தலைமகனாம் படைப்புச் செம்மல் சி.வை. தாவே. அவர் பதிப்பித்த தொல்காப்பியமும் கலித்தொகையும் பதிப்புப்பணிக்கும், பண்டைய இலக்கண இலக்கிய மீட்டெடுப்பிற்கும் உயிரூட்டின. அவரைப் பற்றிக் கூறும் போது "தமக்குப் பின்னே வித்துவப் பரம்பரையை உருவாக்காது விட்டாலும் தமக்குப் பின்னே தமிழ் நூல்களைப் பேணும் ஒரு பரம்பரையைச் சி. வை. தா உருவாக்கியிருக்கிறார்" எனக் கூறுவது மிகப் பொருத்தமானது (Manonmani shanmugasadas, 1983).

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இலக்கிய இலக்கணப் பதிப்பு வரலாற்றை ஆராயும் போது கால ஆராய்ச்சி, வரலாற்று உணர்வு, சமய நெறி, ஒப்பியல் நோக்கு, திறனாய்வுத் தன்மை ஆகியவை சி.வை. தாவிடம் சிறப்பாக இருந்துள்ளதை அவர் பதிப்பின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

சி.வை. தாவின் பதிப்புத் தொண்டு மட்டுமல்லாமல் அவருடைய வேறு பல மொழி சார்ந்த பணிகளும் சிறந்து விளங்கின. அத்தொண்டுகளையும் அவருடைய பங்களிப்புகளையும் ஆறு

நோக்குகளாக வகைப்படுத்திச் சொல்லலாம். 1. பதிப்பு நோக்கு, 2. சமய நோக்கு, 3. படைப்பு நோக்கு, 4. பத்திரிகை நோக்கு, 5. பணி நோக்கு, 6. சமூகநோக்கு.

பதிப்பு நோக்கு

பதிப்புத் துறையில் சி.வை.தா. புகுவதற்குக் காரணமானவர் ஆறுமுக நாவலரே. அவருடைய தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையர் உரையை ஆறுமுக நாவலர் பரிசோதித்த பின்னரே 1868-இல் வெளியிட்டார். “சேனாவரையர் உரையை முதன்முதல் வெளியிட்ட பெருமை இவரையே சாரும்... தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையர் உரையைப் பதிப்பித்ததன் மூலம் தமிழ் எனும் ஆழ்பெருங்கடலில் தமோதரம் பிள்ளை காலடிவைத்து விட்டார் என்று துணிந்து கூறலாம்.” (Pandurangan, 2008). இவ்வாறு பதிப்புப் பணியைத் தொடங்கிய சி.வை.தா., நாவலர் இவ்வுலகை விட்டு நீங்கிய பிறகு முழுமையாகப் பதிப்பாசிரியர் ஆனார்.

இவ்வுலகில் தொல்காப்பியத்தைப் பயில்வோரும் பயில்விப்போரும் இல்லாமல், தொல்காப்பியம் வழி வந்த சிற்றிலக்கணங்களைக் கற்றுக்கொள்ளத் தொடங்கி விட்டதால் தொல்காப்பிய ஏடுகள் பயன்படுத்தப்படாமல் சிதைந்து போயின. பின்னர் வந்த ஐரோப்பியரும் தமிழில் கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் நூல்கள் எதுவும் இல்லை எனக் கூறும் நிகழ்வு சி.வை. தாவைத் தொல்காப்பியத்தைப் பதிப்பிக்கத் தூண்டின. அவர் தம் பதிப்புரையில் “பழம் பிரதிகளெல்லாம் பாணவாய்ப்பட்டுச் செல்லுக்குகிரையாகியுஞ் சிதைவுப்பட்டுப்போக, யாவராயினும் ஒருவர் வாசிக்க விரும்பிய வழியுங் கிடைப்பது அருமையாய்விட்டது. தமிழ் நாடனைத்திலும் உள்ள தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரப் பிரதிகள் இப்போது இருபது இருபத்தைந்திற்கு மேற்படா. அவையும் மிக்க ஈனஸ்திதி அடைந்திருப்பதால் இன்னுஞ் சில வருஷத்துள் இறந்துவிடுமென்று அஞ்சியே அதனை உலோகோபகாரமாக அச்சிடலானேன்.” எனக் கூறுவது அவருடைய உள்ளத்தின் ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இதுவே அவர் பதிப்பித்த எல்லா நூல்களுக்கும் பொருந்தும் (Saravanan, 2017).

பதிப்பித்த நூல்கள்

அவர் பதிப்பித்த இலக்கண நூல்கள்: தொல்காப்பியம் சொல். சேனாவரையம், [1868], கட்டளைக் கலித்துறை [1881], வீரசோழியம் [1881], இறையனார் அகப்பொருள் [1883], தொல்காப்பியம் பொருள். நச்சினார்க்கினியம் [1883], இலக்கண விளக்கம் [1889], தொல்காப்பியம் எழுத்து. நச்சினார்க்கினியம் [1891], தொல்காப்பியம் சொல். நச்சினார்க்கினியம் [1892], இலக்கண விளக்கம், செய்யுளியல் [1900]. இலக்கிய நூல்கள்: தணிகைப்புராணம் [1883], கலித்தொகை [1887], துளாமணி [1889].

தொல்காப்பியத்தின் பொருளதிகாரத்தைப் பதிப்பித்துப் பெரும் நஷ்டம் அடைந்ததை அறிந்த புதுக்கோட்டை மன்னரின் அமைச்சரான ஆ. சேஷைய சாஸ்திரி அளித்த பணத்தை வைத்துக்கொண்டு கலித்தொகையைப் பதிப்பித்தார். அதோடு பெரும்பாலும் அவர் தம் கைப்பணத்தை நம்பியே இம்மாதியான பதிப்புகளை அச்சேற்றிருக்கிறார். இதைப் பற்றிக் கூறும் போது, “எவ்வெம் முயற்சிக்கும் துணைக்காரணம் பணம். அதன் குறைவினால் எனது முயற்சி மிக்கத் தாமதப்பட்டு வருகிறது. லோகோபகாரமாய் யான் கையிட்ட இத்தொழிலைத் தற்காலஞ் சர்வகலா சோதனைச் சங்கத்தில் எனக்கு வரும் பரீக்ஷை நிவேதனம் ஒன்றைக்கொண்டே நடத்தி வருகிறேன். அது பிரதிகள் தேடி அப்பப்போ யான் செய்யும் பிரயாணங்களுக்கும் பரிசோதனைச் செலவிற்குமே முன்னோ பின்னோவென்று கட்டி வருகிறது” எனச் சொல்வது அவருடைய பொருளாதாரச் சிக்கலை முன்னிறுத்துகிறது (Saravanan, 2017). இன்னல்கள் பல இருப்பினும் தொடர்ந்து தம் பதிப்புகளை வெளியிட்டது அவருடைய பெரும் பங்களிப்பாகும்.

சி.வை. தா தம்முடைய ஆர்வத்தையும் பதிப்பின் முக்கியத்தையும் உணர்ந்து பதிப்பித்தவை பல. மற்றவர்களின் வேண்டுகோளுக்குச் செவிசாய்த்தும் பதிப்பித்தவற்றுள் முக்கியமானது ‘துளாமணி’. திருவாவடுதுறை ஆதீனகர்த்தர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணிய தேசிகர் அவர்களின் தூண்டுதலால் அதைப் பதிப்பித்தார்.

பதிப்பு முறைகள்

பதிப்பாளர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமக்கென ஒரு பதிப்பு முறையை அல்லது கொள்கையை பின்பற்றுவது வழக்கம். எடுத்துக்காட்டாக, மூல நூலில் இருக்கும் சொற்களை அவை தவறாக இருந்தாலும் திருத்தாமலிருப்பது அல்லது பல பிரதிகளை ஒப்பிட்டு உற்று நோக்கித் திருத்துவது போன்றவற்றைக் கூறலாம். ஆனால் சி. வை. தாவைப் பொறுத்தவரை, “ஏட்டுச் சுவடிகளில் ஒன்றிலாவது காணப்படாத மாற்றம் எதுவும் தாம் வெளியிடும் பதிப்புகளில் இடம்பெறக்கூடாது என்பதில் தாமோதரனார் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தார். ‘வீரசோழியம்’ என்னும் நூலில் தமக்கு விளங்காத பகுதிகள் வந்தவிடத்தும், நிச்சயமாகப் பிழை என்று துணிந்தவிடத்தும் கூட இவர் திருத்தம் அல்லது மாற்றம் செய்யவில்லை. (Sambanthan, 1997). இம்மனப்பான்மை அவருக்கு உயர்ந்ததொரு இடத்தை அளித்துள்ளது.

அதைப் போன்றே, வேண்டிய இடத்தில் பொருளுக்கும் அமைப்பிற்கும் ஏற்ற படி மாற்றியமைப்பது சி.வை. தாவின் வழக்கம். “சி.வை. தாமோதரனார் பதிப்பைப் பற்றி டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் அவர்கள் கூறியுள்ளதையும் உற்றுநோக்குவோம். பிள்ளை அவர்கள் பதிப்பித்தவற்றுள் பெரும்பாலான இன்னும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியனவாய் இருத்தல் ஒன்றே இவர் புலமைக்குச் சான்று. நூலை ஏட்டுப் பிரதிகளின் போக்கிலே விடாமல் அறிவுத்துணையாக வரிசைப்படுத்தியும் கோவைப்படுத்தியும் பதிப்பித்த பெருமை பிள்ளையவர்கட்கே உரியது” (Sambanthan, 1997).

அவருடைய பதிப்பு மேன்மையைப் பற்றிக் கூறவேண்டுமானால் அவருடைய பதிப்புரைகளை ஆராய்ந்துபார்க்க வேண்டும். அவை ஒவ்வொன்றுமே அவருடைய பதிப்புத் திறனை மட்டுமல்ல, அவருடைய ஆளுமையையும் தமிழ் மேல் வைத்திருந்த பக்தி கலந்த மதிப்பையும் உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டுவதைக் காணலாம்.

‘சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை மூலப்பாடத் திறனாய்வை முழுமையான ஆய்வுத் துறையாகக் கொண்டு செயற்பட்டார். அனுபவ அறிவுக்கு அனுசரணையாக மூலப்பாடத் திறனாய்வுக் கொள்கைகளைக் கைக்கொண்டார். தாம் பதிப்பித்த நூல்களுக்கு அவர் எழுதிய நீண்ட பதிப்புரைகளைப் படிப்போர்க்குப் பதிப்புக் கலையைப் பற்றி எத்துணை நுட்பமாகவும் விரிவாகவும் அவர் சிந்தித்து செயலாற்றினார் என்னும் உண்மை தெரியவரும் எனச் சொல்வதை அவரைப் பற்றிய மிகச் சிறந்த திறனாய்வாகக் கொள்ளலாம் (Sargunavathi, 2010).

பதிப்புக்கு முன்னர் பதிப்பாளர்கள் பட்ட இன்னல்களை அவருடைய பதிப்புரைகளிலிருந்தும் உ.வே. சாவின் ‘என் சரித்திரம்’ நூலிலிருந்தும் அறிந்துகொள்ளலாம். பழைய ஆய்வு முறைகளை விட்டுவிட்டுப் புதிய முறைகளைப் பின்பற்றி அவர் பதிப்பித்தது வழிகாட்டியாக அமைந்தது. “பழந்தமிழ் நூல்களின் வரலாறு பற்றியும் நூற்பகுப்பு பற்றியும் தெளிவான கருத்துக்களைப் பெறக்கூடிய ஆய்வுக்கட்டுரைகளாகச் சி.வை. தாவின் பதிப்புரைகள் அமைந்தன. பதிப்பாசிரியர் ஒருவருக்கு இருக்க வேண்டிய முக்கிய பண்புகளில் ஒன்றான இவ்வாய்வு மனப்பாங்கு சி.வை. தா பதிப்புப் பணியில் மட்டுமன்றிப் பிற தமிழ்ப்பணிகளிலும் ஈடுபடத் தூண்டியது” என அவர் கூறுவது சி.வை. தாவின் பன்முக நோக்கிற்குக் காரணமாகிறது (Manonmani shanmugasadas, 1983).

தூக்கினாலன்றோ தெரியும் தலைச்சுமை. பரிசோதனாசிரியர் படுங்கஷ்டமும் ஓர் அரிய பழைய நூலைச் சுத்த மனசாட்சியோடு பரிசோதித்து அச்சிட்டார்க்கன்றி விளங்காது. எனக்கு உ.வே. சாமிநாதையரும் அவருக்கு நானுமே சாட்சி (Arivudainambi, 2012).

சமய நோக்கு

யாழ்ப்பாணத்தில் மேலைநாட்டுக் கல்வி பரவியிருந்த காலத்தில் மேலை நாட்டுக்கல்வி பயின்றோரில் பலர் அந்நாகரிகத்திலும் பண்பிலும் பற்று கொண்டிருந்த நேரத்தில், சிலர் தமிழர் பண்டைச் சிறப்பை அறிந்துகொள்வதில் பேருக்கம் காட்டினார்கள். அதைப் பற்றிக் கூறும் போது வேலுப்பிள்ளை, “அக்காலத்திலே மேலை நாட்டுக்கல்வி கிறித்தவர்களுக்கு மட்டுமே அளிக்கப்பட்டுவந்தது. தாமோதரம் பிள்ளை, சி.எல். டபிள்யூ. கிங்க்ஸ்பரி என்ற பெயரில் கிறித்தவராக

இருந்து பின்பு ஆறுமுக நாவலரின் செல்வாக்கால், சைவராக மாறியவர். கிறித்தவராக இருந்து மேலை நாட்டுக் கல்வி பயின்ற தாமோதரம் பிள்ளை சைவராக மாறித் தமிழ் நூற்பதிப்புக்கும் வழிகாட்டினார்." என வேலுப்பிள்ளை கூறுகிறார் (Velu Pillai, 1975).

பிறப்பால் கிறித்தவராக இருந்த சி.வை.தா. சைவச் சமயத்தைப் பின்பற்றிய பின்னர் அம்மாற்றத்தின் காரணமாகப் பல்வேறு நோக்குகளும் மனப்போக்குகளும் அவரிடம் ஏற்பட்டதையும் புரிந்துகொண்டால்தான் அவருடைய பங்களிப்பின் சிறப்பு தெளிவாகும். "சமயத்தையும் தமிழையும் வளர்க்கும் தொண்டில் நாவலரும் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையும் மேம்பட்டு நின்றனர். பழைய இலக்கியங்களை அச்சு வாகனம் ஏற்றிப் பாதுகாக்கும் பணியிற் சி.வை. தாவும் சாமிநாத ஐயரும் ஈடுபட்டனர், கனகசபை பிள்ளையும் சுந்தரம் பிள்ளையும் பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களின் பெருமையை நிலைநாட்டிப் புகழ்பெற்றனர்." என்னும் கருத்தை முன்வைக்கிறார் (Manonmani shanmugas, 1983).

1847-இல் ஆறுமுக நாவலர் வண்ணைச் சிவன்கோயிலில் ஆற்றிய சைவச் சமயப் பேருரையும் பின்னர் 1848-இல் தோற்றுவித்த 'சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையும் பலரையும் சைவச் சமயத்தை நோக்கி இழுத்தது. குறிப்பாக, சி.வை. தாவும் சைவத்தில் பற்று கொண்டு சைவராகிவிட்டார். "யாழ்ப்பாணச் சமுதாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் சைவச் சமயிகளே மேனிலையில் இருக்க முடியுமாயினால் பெருந்தொகையான மாணவர்கள் செமினரி படிப்பு முடிந்தவுடன் கிறித்துவ மார்க்கத்தை விட்டொழித்தனர்." (Saravanan, 2017). 1855-இல் செமினரி மூடப்பட்ட பிறகு பலரும் தமிழகத்தை நோக்கி நகரத் தொடங்கினார்கள். சி.வை. தாவின் குடும்பமும் சென்னையை நோக்கி நகர்ந்தது. யாழ்ப்பாணத்திலேயே நாவலரால் போற்றப்பட்ட சி.வை. தா சென்னையில் குடியேறிய பின் சைவச் சமயச் சிந்தனையில் பணிபுரிய விழைந்தது பற்றி, "யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தமிழகம் சென்ற கிறித்தவ அறிஞர்கள் பலர் தமது குலப்பெருமையை அறிவிக்குமுகமாகச் செய்த முதல் வேலை கிறித்துவத்தைக் கைவிட்டதேயாகும். சி.வை. தா இதற்குச் சிறந்த உதாரணம்." என ஜெபநேசன் கூறுவது சி.வை. தாவின் மனப்போக்கைத் தெளிவுபடுத்துகிறது (Japanesan, 2007).

சி.வை. தாவின் சமய நூல்கள்

சென்னைக்கு வந்த பின்னர் சைவச் சமய மற்றும் கிறித்தவ சமயங்களின் வேறுபாடுகளை விளக்கி 1867-இல் 'சைவ மகத்துவம்; என்னும் நூலை 'ஓர் வித்தியா பண்டிதர்' என்னும் பெயரில் வெளியிட்டார். இதைப்போலவே 'விவிலிய விரோதம்' என்னும் நூலையும் 1867-இல் வெளியிட்டார். ஆயினும் தென்னாட்டின் சைவர்களிடையே அவர் பெரும் மதிப்பைப் பெறவில்லை எனலாம்.

ஆன்றோர்களால் மிக இன்றியமையாத நூல்களாகக் கருதப்பட்ட ஒன்பது புராணங்களுள் 'தணிகைப் புராணமும்' ஒன்று என்பதால் அதைப் பதிப்பித்தார். இந்நூலைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் புலவராய் இருந்த கச்சியப்ப முனிவர் கொடுத்தருள, 1883-இல் பதிப்பித்தார்.

இதைப் போன்றே மதுரை ஆலவாய்ச் சோமசுந்தரக் கடவுள் இயற்றியதாகக் கருதப்படுகிற 'இறையனார் அகப்பொருள்' நூலை 1883-இல் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். இதையும் திருவாசகத்தைப் போல ஒரு சைவ நூலாகக் கருதினர். அதோடு, இந்நூல் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தின் திறவுகோல் எனக் கருதப்படுவதால் பின்னர் பொருளதிகாரத்தைப் பதிப்பிப்பதற்கு முன்னோட்டமாக வெளியிட்டார் எனக் கருதுவதற்கும் இடமிருக்கிறது.

தமிழையும் சைவத்தையும் தம் கண்களாக நினைத்துச் செயல்பட்ட நாவலரைப் போலச் சி.வை. தாவும் அச்செயல்பாட்டைக் கொண்டிருந்தார் என்பதற்கான சான்றுகள் இல்லை. எனினும் அவரிடம் சைவச் சமயச் செல்வாக்கு இருந்ததை அவருடைய பதிப்புகள் மற்றும் படைப்புகள் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

படைப்பு நோக்கு

பதிப்புலகில் முன்னவராகத் திகழ்ந்த சி.வை. தா ஒன்பது நூல்களையும் படைத்திருப்பது அவருடைய படைப்பாற்றலுக்கும் அன்றைய தேவைக்கும் சான்றுகளாக நிற்கின்றன. 1. கட்டளைக் கலித்துறை, 2. சைவ மகத்துவம், 3. ஆறாம் வாசக புத்தகம், 4. ஏழாம் வாசக புத்தகம், 5. நட்சத்திரமாலை, 6. ஆதியாகம கீர்த்தனம், 7. வசன சூளாமணி, 8. விவிலிய விரோதம், 9. காந்தமலர் [அ] கற்பின் மாட்சி.

இந்நூல்களை அவர் படைக்கும் போது ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு காரணம் இருப்பதை அறிய முடிகிறது. மாணவர்களை முன்னிறுத்தி ஆறாம், ஏழாம் வாசகங்களும், சூளாமணியை மாணவர்கள் புரிந்துகொள்வதற்கென வசன சூளாமணியும் படைத்துள்ளதை அந்நூல்களின் முகப்புரையில் காணமுடிகிறது. “தோலாமொழித்தேவர் இயற்றிய சூளாமணிக் காவியத்தை மாணாக்கர் எளிதிற்கற்றுணரும்படி கத்திய ரூபகமாகச் செய்த திவிட்ட குமாரன் அல்லது வசன சூளாமணி”

‘சைவ மகத்துவம்’ இந்நூலையும் அவர் சென்னையிலிருந்த சைவப் பிரபுக்களின் வேண்டுகூலால் இயற்றியதாகக் கூறப்படுகிறது (Saravanan, 2017).

அவர் இயற்றியதாகக் கூறப்படுகின்ற ‘ஆதியாகம கீர்த்தனம்’ கிடைக்காத காரணங்களால் அவர் இயற்றவில்லை எனச் சொல்வாரும் உள்ளனர். இந்நூல்களைத் தவிர ஏராளமான தனிச் செய்யுள்களையும் இயற்றியுள்ளார். அவை அவருடைய கவிப் புலமையை வெளிப்படுத்துவதோடு அவரை ஒரு செய்யுளாசிரியராகவும் ஆக்கியுள்ளன.

பத்திரிகை நோக்கு

பன்முக நோக்கில் சி.வை. தாவின் பங்களிப்பை அணுகும் போது அவருடைய பத்திரிகை நோக்கு என்பதும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அவர் ‘உதயதாரகை’, ‘தினவர்த்தமானி’ என்னும் இரண்டு பத்திரிகைகளுக்கு ஆசிரியராக இருந்து வழிநடத்தினார்.

சி.வை. தாவைப் பற்றி கேள்விப்பட்டிருந்த பெர்சிவல் இந்தியாவில் தாம் நடத்திவந்த ‘தினவர்த்தமானி’ என்னும் தமிழ்ப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக அவரைப் பணியில் அமர்த்தினார். முதலில் வார இதழாக இருந்த இப்பத்திரிகை பின்னர் நாளிதழாக வெளிவந்துள்ளது. இதை, “சென்னைத் தமிழ்த் தினசரிகளை எடுத்துக்கொண்டால் இராவ்பகதூர், சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை, பி.ஏ., பி.எல்., அவர்களை ஆசிரியராய்க் கொண்ட ‘தினவர்த்தமானி’ என்பதே முதல் தினசரி என எண்ணுகிறேன்.” என 1935-ஆம் ஆண்டில் விளங்குறிச்சி திரு நா. மருதாசலம், ‘இந்தியப் பத்திரிகைத் தொழிலியல்’ என்ற தமிழ் நூலில் எழுதியிருப்பதிலிருந்து அறிந்துகொள்ள முடிகிறது (Gunasekaran, 2008).

பத்திரிகைத் தர்மத்திலிருந்து சிறிதும் விலகாமல் நடுநிலைமைவகித்துத் தமிழ் உரைநடையை - வசன நடையை - மிகச் சிறப்பாகக் கையாண்டு பத்திரிகையை நடத்திவந்தார்.

“தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் மிகக் குறைவுற்றிருந்த அந்நாட்களில் இத் தினவர்த்தமானி யொன்று மாத்திரமே சென்னை இராஜதானி யெங்கணும் பிரசித்திப் பெற்று நாளந்தரம் பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டு வந்தது. இவரால் எழுதப்பட்டு அப்பத்திரிகையின்கட் டோன்றிய அநேகக் கடிதங்கள் பல முக்கிய விஷயங்களைக் குறித்தனவாயும் பொது ஜன நலம்கருதியனவாயும், பாலை நடையிற் சிறந்தனவாயும், அணியலங்காரம் பொருந்தியனவாயும் விளங்கின” (Rajarithnam Pillai, 1934).

பணி நோக்கு

சி.வை. தாவின் பதிப்பு மற்றும் படைப்புப் பணிகளில் அவருக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு இருந்ததற்கு அவர் ஆற்றிய பணிகளும் பின்புலமாக இருந்தன. அதனால் அவருடைய நோக்கும் சிந்தனைகளும் மாறின எனலாம்.

1816-இல் அமெரிக்க மிஷனரிமார் உருவாக்கிய இலங்கையின் வட்டுக்கோட்டை செமினரியில் 1852-இல் செமினரியின் ஆசிரியர் கல்லூரியில் -போதனா சத்தி வித்தியாசாலையில் - தம் இருபதாம் வயதில் ஆசிரியராகப் பணியேற்றார். அதுவே அவருடைய முதற்பணி எனலாம். ஆனால் சில காரணங்களுக்காக செமினரி தன் சேவையை 1855-இல் நிறுத்திக் கொண்டது. அதனால் பலரும் தமிழகத்தை நோக்கி நகர்ந்தனர்.

இலங்கையிலிருந்து 1841 முதல் மாதம் இருமுறை வெளிவந்த 'உதயதாரகை' என்னும் இதழின் ஆசிரியராகவும் சி.வை.தா. இருந்திருக்கிறார். பின்னர் அவர் சென்னைக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

அந்நாளில் சென்னையில் வாழ்ந்துவந்த பெர்சிவல் பாதிரியார் சி.வை. தாவின் அறிவையும் ஆற்றலையும் தமிழ்ப்புலமையையும் அறிந்து, 1855 முதல் சென்னையிலிருந்து வெளிவந்த 'தினவர்த்தமானி' என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகப் பணியில் நியமித்தார்.

அப்பணியிலிருந்துகொண்டே 'லஷிங்டன் துரை' போன்ற ஆங்கிலேயர்களுக்குத் தமிழ் கற்றுக்கொடுத்து வந்தார். அப்பணியே அவருடைய தமிழ் நடையை உயர்த்தியது. ஆகவே, அவர் பத்திரிகைத் துறையிலும் சிறப்பாகப் பணிசெய்து சிறப்புப்பெற்றவர் என அறியலாம்.

இதன் காரணமாகவும் அவருடைய இருமொழித் திறன்களாலும் கவரப்பட்டுச் சி.வை. தாவைச் 'சென்னை ராஜதானிக் கல்லூரியில்' தமிழ்ப்பண்டிதராக நியமித்தார்கள். அது அவரது வாழ்க்கையில் புதியதொரு பாதையை அமைத்தது. 1857-இல் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் மாணவராகச் 'சித்தி' அடைந்தார். கள்ளிக்கோட்டையிலுள்ள கல்லூரியில் 'உதவிஆசிரியராகவும்', பின்னர் அரசு வரவு செலவு கணக்குச் சாலையில் 'கணக்காய்வாளராகவும்', அதைத் தொடர்ந்து அவரின் திறமை காரணமாக 'விசாரணைக்கர்த்தர்' பதவியும் கிடைத்தன. 1871-இல் பி. எல். தேர்விலும் வெற்றிபெற்றுத் தம் திறமைகளை நிலைநாட்டினார். "சின்னஞ் சிறு பிராயந்தொட்டே தமிழ் மொழியில் மிக்கப் பயிற்சியும் சிறந்த தமிழ்பிமானமு முடையவராய் இருந்த பிள்ளையவர்களுக்குவரவு செலவுக் கணக்குச் சாலையில் கடமையாற்றி வருங் காலத்திலே - ஓய்வு நேரங்களிலே - பண்டைத் தமிழ்க் கிரந்தங்களை மேன்மேற் கற்பதிலும், பரிசோதனஞ் செய்வதிலும் ஈடுபாடு உண்டாயிற்று" (Thamaraiikkannan, 1971).

அவருடைய இறுதிப்பணியாக, அரசுப் பணியிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற பின்பு புதுக்கோட்டையில் 1887-இல் நீதிபதியாகப் பணியாற்றியதைக் கூறலாம். அதுவும் அவருக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பாகக் கருதலாம். "பிள்ளையவர்களிடத்துள்ள அரும் பெருங்குணங்களையும் ஆங்கிலேய கல்வித் திறனையும், தமிழ்ப் பாண்டியத்தையும் நியாய சாஸ்திர உணர்ச்சியையும், பெருந்தன்மையையு மறிந்துணர்ந்த சாஸ்திரியாரவர்கள் அவரைப் புதுக்கோட்டைச் சமஸ்தான மகாமன்றத்து நியாயாதிபதிகளிடம் லொருவராக நியமித்தனர். தமது உபகாரச் சம்பளத்துக்கு மேலதிகமாகத் தாம் சம்பாதிக்கும் திரவியத்தைத் தமிழ் நூற் பதிப்புக்கே செலவுசெய்ய வேண்டுமென்று முன்னர்த் தீர்மானித்திருந்தமையால் இப்பொழுது கிடைத்த பதவி அத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதற்குச் சிறந்த வழியாகுமென்று கருதி, அவ்வுத்தியோகத்தை அங்கீகரித்து 1887-ஆம் வருடம் நீதிபதித்துவத்தை வகித்தனர்" (Rajarathinam Pillai, 1934). அப்பணியிலிருந்தும் 1890-ஆம் ஆண்டு அவர் ஓய்வு பெற்றார்.

சமூக நோக்கு மற்றும் கல்விப் பணி

சி.வை. தாவின் பன்முகங்களில் மற்றொன்று சமுதாயத்தின் நலனுக்காக உழைத்தல். அவர் செய்த பல பணிகளுள் சிலவற்றைச் சான்றுகளாகத் தரலாம். சி.வை. தாவுக்கு முன்மாதிரியாகவும் வழிகாட்டியாகவும் அமைந்த ஆறுமுக நாவலர் 1848-இல் வண்ணார்பண்ணையில் வித்தியாப்பிய சாலை ஒன்றை நிறுவினார். அவரை அடியொற்றி, 1876-ஆம் ஆண்டு 'சைவப்பிரகாச வித்தியா சாலை' ஒன்றை ஏழாலையில் மக்களின் கல்வி அறிவை வளர்ப்பதற்கு என நிறுவினார். முதலாம் ஆண்டு நூறு மாணவர்கள் சேர்ந்து படித்தனர். சென்னையில் இருந்தாலும் பள்ளியின் முன்னேற்றத்திலும் மாணவர்களின் கல்வித்தரத்திலும் அவ்வளவு அக்கறைக் கொண்டிருந்ததை அவருடைய கடிதங்கள் வாயிலாக அறியலாம். பள்ளிக்கான அத்தனைச் செலவுகளையும் தம் சொந்த வரவிலிருந்தே செய்தது

அவருடைய சமூக நோக்குக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது. இருபது ஆண்டுக்காலம் நடத்தி வந்த பள்ளியை ஊர் மக்களின் துணை இல்லாமல் 1898-இல் மூடவேண்டியது வந்தது பெரும் குறையே.

மாணவர்களை ஊக்குவித்தல்

மாணவர்களிடையே சி.வை. தா மிக்க மதிப்புப்பெற்றவராக இருந்தார். சென்னைச் சர்வகலாசாலையில் 'ரீட்சகராக' இருந்த போது தேறிய மாணவர்களைப் பாராட்டி ஊக்குவித்துவந்தார் என்பதற்குச் சான்றாகப் 'பரிதிமாற் கலைஞரான' சூரியநாராயண சாஸ்திரியாரைப் பாராட்டியுள்ளதைக் கூறலாம். "சாஸ்திரியாரே உமது விடைத்தானைக் கண்ணுற்றோம். அவை உயரிய செந்தமிழ் நடையில் எழுதப் பெற்று ஆழ்ந்த புதுக்கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. பிராமணராயிருந்து சாஸ்திரி என்னும் பட்டம் புனைந்திருந்தும் திராவிட பாஷையில் இவ்வளவு ஆர்வம் கொண்டு நீர் ஆராய்ந்திருப்பது நமக்கு ஓரளவு விந்தையே அளிக்கின்றது. உம்மைத் 'திராவிட சாஸ்திரி' என்று அழைத்தல் சாலப் பொருந்தும். என்றே கருதுகின்றோம்." அது அவருடைய பாராட்டும் உள்ளத்தை வெளிக்கொணர்கிறது (Manonmani shanmugas, 1983).

பதிப்புப்பணியில் உதவுதல்

தன்னைவிட உ.வே.சா. இருபத்து மூன்று ஆண்டுகள் சிறியவராக இருந்தாலும் அவருடைய பதிப்புத் தொண்டில் பெரும் பங்களிப்பு செய்திருக்கிறார் சி.வை.தா. அதைப் பற்றிக் கூறும் போது உ.வே. சா, "பழைய நூல்களை ஆராய்வாரும் படிப்பாரும் இல்லாமல் பிற்கால நூல்களையே படிப்பவர்கள் மலிந்த தமிழ்நாட்டில் எனக்குத் துணைசெய்வார் ஒருவரும் இல்லை. நானோ இந்த ஆராய்ச்சியில் நூதனமாகப் புகுந்தவன் இந்த நிலையில் பழங்காலத்துத் தமிழ் நூல்களை அச்சிடும் விஷயத்தில் ஊக்கமுள்ள ஒருவர் கும்பகோணத்துக்கு வரப் போகிறார் என்று அறிந்தவுடன் எனக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று." எனக் குறிப்பிடுகிறார் (Saminatha Iyar, 2012).

கும்பகோணத்திற்குச் சி.வை. தா வந்த பிறகு உ.வே. சாவுக்குப் பலவாறு உதவுவதைக் காணலாம். சிலப்பதிகாரத்தை உ.வே. சா பதிப்பிக்க எண்ணிய போது சி.வை. தா அதை வெளியிடுவதற்கு மிகுந்த தகுதி உடையவர் உ.வே. சாவே என்றும் அதை வெளியிடுவதில் இருக்கும் எண்ணத்தை விட்டுவிடாமல் இருக்கும்படியும் வேண்டிக் கொள்கிறார். அதோடு, "உலகில் வஞ்சிக் காண்டம் முழுவதும் இன்னும் இருப்பதாயின் எப்படியும் தேடித் தருவேன்." என்றும் கூறியிருக்கிறார். "தாங்கள் மன ஊக்கத்தோடு முதலிரண்டு காண்டத்தையும் நிறைவேற்றுக. வருகிற சித்திரை வைகாசிக்குக் கோர்ட் சாத்தும் போது அதைக் குறித்து யானே நேரில் சென்று தேட எண்ணியிருக்கிறேன் புத்தகம் தயாரானவுடனே செலவுக்கு வேண்டும் பணமும் தருவிப்பேன்" எனத் தம் கடிதத்தில் (17.11.1887) பொருளுதவவும் முன்வந்திருக்கிறார். இதன் பிறகு அவருக்கு ஆழ்வார்திருநகரியிலிருந்து சிலப்பதிகாரம் முழுமையும் அடங்கிய பிரதி கிடைத்ததையும் எப்பொழுது வேண்டுமோ அப்பொழுது அதைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார். தம்மைப் போன்று தமிழ்ப் பணியில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு உதவும் ஆர்வம் உள்ளவர். "சீவக சிந்தாமணி பதிப்பு வெளியான பின்னர் சி.வை. தாவும் கொழும்பு பொ. குமாரசாமி முதலியாரும் சிலப்பதிகாரப் பதிப்பிற்குத் தூண்டுகோலாக அமைந்தனர்."

உ.வே. சா சீவகசிந்தாமணியைப் பதிப்பிக்கும் போது ஓலைச் சுவடிகளைப் தேடிக் கிடைத்தபோது அவற்றைக் கொடுத்ததோடு பிற வழிகளிலும் சி.வை. தா, உ. வேசாவுக்கு உதவியுள்ளார். சீவகசிந்தாமணி அச்சேறும் போது பணத்தட்டுப்பாட்டால் அச்சுப்பணி தாமதமாகத் தொடங்கிய போது "நான் சிரமப்படுவதை அறிந்து தாமோதரம் பிள்ளை தமக்குத் தெரிந்த காகிதக் கடைக்காரர் ஷண்முகஞ் செட்டியார் என்பவரிடம் காகிதம் வாங்கிக் கொள்ளலாமென்றும், சில மாதங்கள் பொறுத்துப் பணம் கொடுக்கலாமென்றும் எனக்கு எழுதியதோடு சென்னையிலிருந்த அக்கடைக்காரருக்கு எழுதி எனக்கு வேண்டிய காகிதத்தை எனக்குக் கொடுக்கும்படிச் செய்தார்." என உ.வே.சா. நன்றியுடன் குறிப்பிடுகிறார். அவ்வாறு உதவியதோடு மட்டுமல்லாமல் அச்சான நூலின் 50 பிரதிகளை விற்றுத்தரவும் சி.வை. தா

முன்வந்திருக்கிறார். சீவகசிந்தாமணியை விரைவாக அச்சேறவைத்ததற்கு சி.வை.தா. வே காரணம் என அவர் கூறுவதிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். “சீவகசிந்தாமணி நூலையும் உரையையும் பின்னும் இரண்டொரு முறை பரிசோதிப்பதற்கு விருப்புடையேனும் இவற்றை விரைவில் பதித்துப் பிரகடனம் செய்யும் படி ம.நா.நா. ஸ்ரீ. சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் பலமுறை தூண்டியமையால் விரைந்து அச்சிடுவிக்கத் துணிந்தேன்” (Saminatha Iyar, 2012).

“சாமிநாதையருடைய சீவக சிந்தாமணிப் பதிப்பு 1887-இல் வெளிவருவதற்குச் சி.வை. தா. கொடுத்த ஊக்கமே தாம் அந்நூலை விரைந்து அச்சிடுவதற்கேற்ற துணிவினைக் கொடுத்ததெனச் சாமிநாதையர் கூறுகிறார் இம்முயற்சியில் ஐயர் அவர்களுக்கு ஒரு பிரதியையும் வழங்கி உதவியுள்ளார்” (Manonmani shanmugadas, 1983).

சி.வை. தாவை எவ்வளவு புகழ்ந்தாலும் தகும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு அவர் உ.வே. சாவிடம் பெற்ற உதவியே. “தாமோதரர் பல நூல்களை உ.வே. சா அவர்கட்கு முன்னதாகவே பதிப்பித்து வெளியிட்டிருந்த புலமை மிக்கவராக இருந்த நிலையிலும் கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர் என்ற நன்மொழிக் கொப்பத் தாம் பதிப்பித்து அச்சாக்கி வரும் கலித்தொகையின் மெய்ப்புக்களை உ.வே. சா அவர்கட்கு அனுப்பிப் பார்த்துத் தருமாறு கேட்டுக்கொண்டுள்ளார்” (Arasenthiran, 2000). இத்தனைப் பன்முகங்களையும் கொண்ட சி.வை.தா. 1901-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் முதல் நாளில் மறைந்தது பெரும் இழப்பே.

முடிவுரை

தமிழ்நாட்டில் தமிழை வளர்த்த அறிஞர்கள் போலவே இலங்கையிலும், குறிப்பாக, யாழ்ப்பாணத்திலும் தமிழ்தொண்டு புரிந்தவர்களுள் ஆறுமுக நாவலர், சி.வை. தா ஆகிய இருவரும் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்கள். சி.வை. தாவை வெறும் பதிப்பாசிரியராக மட்டும் பார்க்காமல் படைப்பாசிரியராக, பத்திரிகையாசிரியராக, அரசு ஊழியராக, சமூகநலம் விரும்பியாக, சைவச் சமயப் பாதுகாவலராக, பிறர்க்கு உதவும் பண்புள்ளம் கொண்டவராகப் பார்க்க முடிகிறது. அவ்வாறான பன்முகம் கொண்ட பேரறிஞராகவும் பண்டைய தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைப் பதிப்பித்த முதல்வராகவும் தமிழ்த் தினப்பத்திரிகை உலகில் முதல் ஆசிரியராகவும் தொண்டாற்றியதை இக்கட்டுரை எடுத்துக் கூறியது. அவருடைய வாழ்வில் நடந்த பல மொழிசார்ந்த நிகழ்வுகளும் சான்றுகளுடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

References

- Arasenthiran, K., (2000) Tamizh iizham tanta Thamodaranar. Kaviri Nuulagam, Chennai, India.
- Arivudainambi. M.S., (2012) Suva Dippatippu munnoodikaL, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India.
- Gunasekaran, Kar, Azha., (2008) C. Vai. Thamoatham Pillai, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India.
- Japanesan, S., (2007) Tamizhin Naviinamayavnbaakkamum Amerikka Mishanum, Kumaran puttaka Illam, Chennai, India.
- Manonmani shanmugadas, (1983) C. Vai. Thamoatham Pillai-Oor Aayvu Nookku, Muttamil veliyiittuk kazhakam, Jaffna, Sri lanka.
- Pandurangan, A., (2008) Pazhantamil ilakkiyap patippu munnoodi- C. Vai. Thamoatham Pillai, Chemmozhi Newsletter, 2. Thiruvalluvar aandu. 2039. International Institute of Tamil Studies, Chennai, India.
- Rajarathinam Pillai, T.A., (1934) C.W.Thamoatham Pillai, N.Munisawmy Mudaliar, Ananda bodhini, Chennai, India
- Sambanthan, M.S., (1997) Accum pathippum, Manivasagar Pathippagam, Chennai, India.
- Saminatha Iyar, U., Ve., (2012) En Sarittiram, 1st Ed, Vikatan Pirasuram, Chennai, India.
- Saravanan, P., (2017) Thamoatham, Kalaccuvadu Publications, Nagercoil, India.
- Sargunavathi, M., (2010) C. Vai. Thamoatham Pillai Vaazhvum panyum, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India.

Thamaraikkannan, P., (1971) Thamotharam, Kumaran Publishers, Chennai, India.

Velu Pillai, A., (1975) Patippu Tamizh- Thamotharam Pillai- Tarkaalat Tamizh munnoodikaL, Pari Nilayam, Chennai, India.

Acknowledgement: I would like to thank my guide Dr. T. Kannan for his valuable guidance and support throughout the study.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License